

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องเป็นการนำเอาข้อบกพร่องที่เกิดจากผู้เรียนภาษา
วิเคราะห์ แยกประเภท และหาสาเหตุของข้อบกพร่อง เพื่อนำผลที่ได้ไปช่วยในการเรียน
รู้ภาษา การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะได้ผลดียิ่งขึ้น เพื่อนำผลจากการวิเคราะห์
ข้อบกพร่องไปประกอบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาและทฤษฎีต่าง ๆ ของ
การเรียนรู้ภาษา

การศึกษาค้นคว้าและการวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
ส่วนมากเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทั้งการศึกษาในลักษณะ
การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียน และลักษณะการเขียน
รู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ทั้งจะได้อ้างถึงเอกสารและการวิจัยดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แอล เซลิงเกอร์ (L. Selinker)¹ กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศ
นั้น ผู้เรียนจะสร้างระบบไวยากรณ์ใหม่ ซึ่งมีลักษณะของการใช้กฎร่วมกันระหว่างสองระบบ
ภาษา ซึ่งได้แก่ระบบของภาษาแม่ และระบบของภาษาที่กำลังเรียนอยู่ (Target
Language) เซลิงเกอร์ เรียกภาษาของผู้เรียนนี้ว่า "ภาษาระหว่างสองระบบภาษา"
(Interlanguage) เพราะมีลักษณะก้ำกึ่งกันระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สอง และอธิบาย
"การเก็บสะสมไว้นาน" (Fossilization) ว่าหมายถึงรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้าน
เสียง หน่วยคำ และไวยากรณ์ ที่ปรากฏในคำพูดของผู้เรียนภาษา ซึ่งเป็นรูปแบบที่ไม่ตรง
กับบรรทัดฐาน (Norms) ของภาษาที่สอง ทั้ง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนและใช้รูปแบบที่ถูกต้อง

¹ L. Selinker, "Interlanguage," in Error Analysis (Singapore: Singapore Offset Printing Ltd., 1977), p.35.

ในภาษานั้นมาหลายปีแล้วก็ตาม นอกจากนี้ "การเก็บสะสมไว้นาน" (Fossilization) ยังรวมถึงรูปแบบข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่แม้จะถูกขจัดไปได้ในสภาพการณ์ปกติ แต่มักจะปรากฏขึ้นมาใหม่ ถ้าผู้เรียนพบเนื้อหาหรือบทเรียนที่ยากเกินไป หรือผู้เรียนใช้ภาษานั้นในขณะที่มีความกระวนกระวายใจ หรือเกิดความพลั้งเผลอ

เซลิงเกอร์ กล่าวต่อไปว่า การที่ผู้เรียนภาษาเอาารูปแบบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในภาษาแม่ของตนไปปะปนกับภาษาที่สอง และทำให้คำพูดที่ออกมามีลักษณะเป็น "ภาษาระหว่างสองระบบภาษา" นั้น เกิดจากขบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษา ขบวนการดังกล่าวมี ดังนี้

1. อิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียน
2. กลวิธีการฝึกในขณะที่ยังเรียนภาษา
3. วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาที่สอง
4. วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสาร หรือพูดจากับเจ้าของภาษาที่สอง
5. การสรุปกฎเกณฑ์และความหมาย นอกเหนือไปจากที่เจ้าของภาษาใช้อยู่

สรี เรือน แก้วกังวาล¹ กล่าวถึงปัญหาในการเรียนภาษาต่างประเทศว่า เกิดจากการที่ผู้เรียนมีพื้นเพความรู้ภาษาของตนอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว ละนั้นจึงอาจเกิดการถ่ายทอดความรู้เก่าชนิดไม่ส่งเสริมความรู้ใหม่ (Negative Transfer) ในเวลาที่เรียนภาษาต่างประเทศ ดังที่เกิดขึ้นกับชาวไทยผู้ขึ้นชำนาญกับภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำถิ่น คำโคด เมื่อเวลาเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่มีวิภคิตีมีจจัย และมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกับ

จากการที่ระบบไวยากรณ์ของภาษาใหม่ของผู้เรียนต่างไปจากระบบภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่นี้เอง จึงได้มีการศึกษาว่ามีลักษณะใดที่แตกต่างออกไป เพื่อหาข้อมูล

¹ สรี เรือน แก้วกังวาล, จิตวิทยาฝ่ายภาษา (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พรพิทยาอินเตอร์เนชันแนล หจก. ราชปวีธ, 2519), หน้า 135 - 137.

มาช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่นั้นโดยใช้เวลาว่างวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา เพื่อจะได้นำเอาลักษณะที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาแม่ และภาษาที่กำลังเรียนอยู่ มาช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษานั้นแสดงถึงข้อบกพร่องของผู้เรียนที่เกิดจากการแทรกแซงจากภาษาแม่เท่านั้น แต่ยังมีข้อบกพร่องอื่น ๆ อีกของผู้เรียนที่นอกเหนือไปจากการแทรกแซงของภาษาแม่ หลังจากที่ได้มีการศึกษาข้อมูลและผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาแล้ว คัมบลิว เอฟ แมคกี (W.F.Mackey)¹ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ข้อบกพร่องที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาทำนายออกมา เป็นสิ่งที่ได้มาจากอ้อมและน่าจะเชื่อได้น้อยกว่าข้อบกพร่องที่สังเกตได้จากในห้องเรียน

เพื่อผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษายังไม่ได้ข้อมูลที่น่าสนใจเพียงพอ จึงได้มีการศึกษาข้อบกพร่องของผู้เรียนโดยตรง อาร์ วอร์ดฮาugh (R. Wardhaugh)² กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนว่า เป็นการศึกษามัธยหาโดยเริ่มจากข้อผิดพลาดจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และใช้ความแตกต่างระหว่างระบบภาษาทั้งสองมาอธิบายสาเหตุการเกิดข้อผิดพลาดเหล่านี้ว่าเกิดจากความคล้ายคลึง ความแตกต่าง หรือการแทรกแซงทางภาษาของภาษาทั้งสอง วอร์ดฮาugh เรียกวิธีการวิเคราะห์แบบนี้ว่า "สมมุติฐานแบบอ่อน" (Weak Hypothesis) เอช วี จอร์จ (H.V. George)³ ได้กล่าวสนับสนุนการ

¹ W.F. Mackey, "Applied Linguistics: Its Meaning and Use," English Language Teaching 20 (April 1966), pp. 197-206.

² R. Wardhaugh, "The Contrastive Analysis Hypothesis," TESOL Quarterly 4 (June 1970), pp. 120-130.

³ H.V. George, Common Errors in Language Learning: Insight From English (Massachusetts: Newbury House Publishers, Inc., 1972), p. 198.

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนโดยตรงว่า เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและประหยัดเวลาได้มากกว่าการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา

เอส. พี. คอร์ดอร์ (S. P. Corder)¹ กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนโดยตรงว่า จะเป็นประโยชน์ต่อครูในแง่ที่บอกให้ทราบว่าผู้เรียนก้าวหน้าไปแค่ไหนแล้ว ซึ่งช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอนและวางแผนการรัสำหรับอนาคตต่อไป

คอร์ดอร์ ได้แบ่งลำดับชั้นการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. หาส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง แล้วแยกประเภทของข้อบกพร่องนั้น ๆ
2. ทหาระบบหรือลักษณะของข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกันกับวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา เป็นการอธิบายทางด้านภาษาศาสตร์
3. ชั้นนี้เป็นเรื่องของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ เป็นการอธิบายว่า ทำไมข้อบกพร่องจึงเกิดขึ้น และเกิดขึ้นได้อย่างไร

แจค ซี. ริชาร์ดส์ (Jack C. Richards)² แบ่งข้อบกพร่องออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ข้อบกพร่องในระบบภาษาระหว่างสองระบบภาษา (Interlanguage Error) ซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากการแทรกแซงระหว่างภาษา เนื่องจากการไม่สามารถที่จะแยกภาษาแม่และภาษาที่เรียนออกจากกัน

¹ S.P. Corder, "Error Analysis," in The Edinburgh Course in Applied Linguistics, ed. J.P.B. Allen and S.P. Corder (London: Oxford University Press, 1974), pp. 121-130.

² Jack C. Richards, " A Non - Contrastive Approach to Error Analysis," in Error Analysis, (Singapore: Singapore Offset Printing Ltd., 1977), pp. 172-188.

2. ข้อบกพร่องในคำภาษา (Intralingual Error) ซึ่งเกิดจากความยากในคำภาษา ทำให้เกิดการสรุปแบบผิด ๆ (Faulty - Generalization) หรือการนำกฎไปใช้อย่างไม่สมบูรณ์ (Incomplete application of rules)

3. ข้อบกพร่องจากการพัฒนาภาษา (Developmental Error) ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะทั่วไปของการเรียนรู้ภาษา และความสามารถของผู้เรียนที่จุดใดจุดหนึ่ง แสดงให้เห็นความพยายามของผู้เรียนในการตั้งสมมุติฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาที่กำลังเรียน ตามประสบการณ์ที่มีอยู่

— เฉลลา จัยรัตน์¹ กล่าวถึงข้อบกพร่องที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ

1. เกิดจากการที่ภาษาแม่ขาดลักษณะหรือรูปแบบบางอย่างที่มีอยู่ในภาษาที่จะเรียน ผู้เรียนจึงมักจะบ่งชี้ลักษณะเหล่านั้นไปเสีย
2. เกิดจากการที่ภาษาแม่มีลักษณะบังคับที่ทำให้เกิดโครงสร้างต่าง ๆ มากมายนอกเหนือจากภาษาที่จะเรียน ผู้เรียนจึงนำลักษณะดังกล่าวไปใช้ในภาษาใหม่ ทั้ง ๆ ที่ลักษณะนั้นไม่จำเป็นสำหรับภาษาใหม่เลย
3. เกิดจากการที่ผู้เรียนเรียนรู้ลักษณะใหม่ ๆ ในภาษาที่สอง โดยการตั้งสมมุติฐานและสรุปกฎเกณฑ์เอาเอง แล้วนำกฎเหล่านั้นไปใช้กับโครงสร้างอื่น ๆ ที่ตนคิดว่าเหมือนกัน เป็นการใช้นวนเทียบผิด ๆ

จากเอกสารที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะใช้รูปแบบภาษาที่แตกต่างไปจากรูปแบบที่เจ้าของภาษานั้นใช้กันอยู่ ลักษณะที่แตกต่างออก

¹Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study of English and Thai Syntax," pp. 104-106.

ไปนี้อาจมีสาเหตุมาจากการแทรกแซงระหว่างภาษาแรกของผู้เรียนและภาษาที่สอง และจากความซับซ้อนของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในภาษาที่สอง การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา จะช่วยให้เข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากสาเหตุแรกที่กล่าวเท่านั้น แต่การวิเคราะห์ ข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนจะช่วยให้เข้าใจปัญหาจากสาเหตุทั้งสองประการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ใน ค.ศ. 1968 พอล ฮิวบา มาดาราซ (Paul Huba Madarasz)¹ ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงภาษาศาสตร์ เกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษ และภาษาฮังการีเรียน โดยมีจุดหมายจะศึกษาว่า การใช้หลักภาษาศาสตร์วิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สองนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไปสำหรับการทำนายความยากในการเรียนภาษาที่สอง และเชื่อถือได้เพียงใดในการที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการเขียน คำว่าไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนจำนวน 35 คน โดยทำการทดลองที่ Defence Language Institute, West Coast, Hungarian Department ในการดำเนินการวิจัยเพื่อทำนายข้อบกพร่องโดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษานี้ผู้วิจัยได้สร้างมาตราส่วนวัดความยากในการเรียนภาษาขึ้น และสร้างแบบสอบวัดทักษะของภาษาทั้งสี่ด้าน เพื่อให้วิเคราะห์ข้อบกพร่อง ผลการศึกษาปรากฏว่า ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาฮังการีเรียน และภาษาอังกฤษ เป็น ปัญหาสำคัญในการเรียนภาษา

006462

¹ Paul Huba Madarasz, "Contrastive Linguistic Analysis and Error Analysis in Learning English and Hungariap" Dissertation Abstracts International 30 (September 1969), p. 931 A.

ใน ค.ศ. 1972 พอล โจเซฟ วิลคอตท์ (Paul Joseph Willcott)¹ ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาที่นักเรียนอาหรับมีเกี่ยวกับรูปประโยคภาษาอังกฤษในภาษาเขียน ได้ให้ข้อคิดว่า การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นความจำเป็นอันดับแรกที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ วิลคอตท์ เปรียบเทียบจากการวิเคราะห์ของคนไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา พบว่า ข้อบกพร่องบางอย่างที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบคาดว่าจะเกิด ไม่ปรากฏในข้อบกพร่องของนักเรียน วิลคอตท์ จึงสรุปว่าข้อบกพร่องเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ข้อมูลในขบวนการเรียน

ใน ค.ศ. 1973 วิคเตอร์ ไวยัทท์ (Victor Wyatt)² ได้ค้นคว้าหาข้อบกพร่องในภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวอัฟริกันตะวันออกชั้นปีที่ 4 ที่วิทยาลัยเซนต์โยเซฟ เมืองเลย์บี ประเทศยูกันดา โดยศึกษาจากข้อความที่นักเรียนจำนวน 52 คน เขียนในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ ในช่วงสี่เทอมหลัง แล้ววิเคราะห์และจำแนกข้อบกพร่องไว้ ผลการศึกษาพบว่า ข้อบกพร่องร่วม (Common errors) ที่พบบ่อย เกิดจากการสะกดตัว โครงสร้างรูปประโยค นามวลี คำนำหน้านาม และกริยาลักษณะตามลำดับ

ใน ค.ศ. 1975 เวโรนิกา กอนซาเลส เมนา โลโกโก (Veronica Gonzalez Mena Lococo)³ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนรู้อังกฤษ

¹ Paul Joseph Willcott, "An Analysis of the Written English of Native Speakers of Arabic as Found in American History Final Examinations. Given at the University of Texas at Austin," Dissertation Abstracts International 34 (August 1973), p. 755 A.

² Victor Wyatt, "An Analysis of Errors in Composition Writing," English Language Teaching 27 (February 1973), pp. 177-186.

³ Veronica Gonzalez - Mena Lococo, "An Analysis of Errors in the Learning of Spanish and of German as Second Languages," Dissertation Abstracts International 36 (March 1976), p. 6065 A.

และเยอรมันของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยวิเคราะห์จากเรียงความที่ได้เขียนแล้วหาข้อบกพร่องทางไวยากรณ์และสาเหตุ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาที่สองไม่ได้เกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองเท่านั้น แต่เกิดจากความซับซ้อนของโครงสร้างของภาษาที่เรียนเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาแม่มากกว่า ข้อบกพร่องของผู้เรียนภาษาที่สองไม่มากเหมือนเมื่อเรียนภาษาแม่ เพราะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการกระตุ้นและเรียบเรียงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายให้แล้ว การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนภาษาที่สองเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ค้นพบวิธีการโดยทั่วไปในการเรียนภาษาและเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และจากวิธีการเรียนภาษาแรก

ต่อมาใน ค.ศ. 1978 ฟุห์ ซัคซีอัส นัทัมเนีย (Fuh Zaccheus Ntumngia)¹ ได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาต่อเนื่องระหว่างสองระบบภาษา (Interlanguage) พบว่า ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นของผู้เรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เกิดจากการแทรกของของภาษาแม่ทั้งหมด ข้อบกพร่องส่วนมากเป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวภาษาที่กำลังเรียนอยู่ (Intralingual errors) ผู้วิจัยให้คำแนะนำว่า การแทรกจากภาษาแม่ไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี แต่เป็นวิธีการหรือกลวิธีในการเรียนรู้และการสื่อสาร ถ้านำข้อบกพร่องมาใช้ให้เป็นประโยชน์ จะช่วยให้ขบวนการในการเรียนภาษาง่ายขึ้นและดีขึ้น

¹ Fuh Zaccheus Ntumngia, "Error Analysis: An Applied Linguistic Study of the Interlanguage of Francophone Cameroonian Secondary School Students," Dissertation Abstracts International 39 (October 1978), p 2107 A.

2. งานวิจัยเกี่ยวกับภาษาพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ใน ค.ศ. 1963 เดล อเลน เนเบล (Dale Allen Nebel)¹ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในภาษาพูดของนักเรียนระดับ 5 ซึ่งสุ่มมาจากโรงเรียนต่าง ๆ ในรัฐโคโลราโด เพื่อวิเคราะห์ภาษาพูดของนักเรียนว่ามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอะไรบ้าง โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกภาษาพูดของนักเรียนในระหว่างการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการแล้วถอดข้อความจากเครื่องบันทึกเสียงออกมาเป็นภาษาเขียน แล้วตรวจหาข้อบกพร่อง ผลการศึกษาพบว่า ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยา รองลงมาเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำสรรพนามและคำคุณศัพท์ตามลำดับ ต่อมาได้มีผู้ทำการศึกษารื่องเดียวกันนี้ แต่ใช้นักเรียนต่างระดับกันคือ ใน ค.ศ. 1970 เจอรัล โรเบิร์ต ฮิกส์ (Jerral Robert Hicks)² ทำการศึกษานักเรียนระดับสอง ฟอเรสต์ ริช อัลลเรด (Forrest Rich Allred)³ ทำการศึกษานักเรียนระดับสาม

¹ Dale Allen Nebel, "Errors in Oral English Usage of Pupils in Grade 5 in Colorado," Dissertation Abstracts International 24 (October 1963), p. 1451 A.

² Jerral Robert Hicks, "Errors in Oral English Usage of Mexican - American Pupils with a Spanish Language Background in Grade 2 in the State of Colorado," Dissertation Abstracts International 31 (February 1971), p. 4028 A.

³ Forrest Rich Allred, "Errors in Oral English Usage of Mexican - American Pupils with a Spanish Language Background in Grade 3 in the State of Colorado," Dissertation Abstracts International 31 (February 1971), p. 6477 A.

ลีโอ เวย์น พอลส์ (Leo Wayne Pauls)¹ ทำการศึกษานักเรียนระดับห้า และใน ค.ศ. 1972 เดนนิส โจ ฟรายเดนดอลล์ (Dennis Joe Frydendall)² ได้ทำการศึกษา นักเรียนในระดับหก ผลการศึกษาที่ได้คล้ายคลึงกับที่เนเบด ได้ทำการวิจัยไว้

ใน ค.ศ. 1972 อลิซาเบท แอน อับราโมวิทซ์ (Elizabeth Ann Abramowitz)³ ได้ทำการวิจัยถึงการแทรกแซงของภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาพูดของ ภาษาที่กล่าวถึง เรียนใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ในการเรียนสิ่งที่คล้ายคลึงกัน เช่นกลุ่มคำเดียวกันในการเรียนภาษาพูด สิ่งที่ยื่นไปแล้วมีผลต่อสิ่งที่เรียนภายหลัง

ต่อมาใน ค.ศ. 1973 โรเบิร์ต แอล โพลิตเซอร์ (Robert L. Politzer) และอาร์นัลโฟ จี รามิเรซ (Arnulfo G. Ramirez)⁴ ได้ทำการศึกษาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเม็กซิกันอเมริกัน โดยให้นักเรียนดูภาพยนตร์เรียบร้อยแล้วเล่าเรื่องที่ตน

¹ Leo Wayne Pauls, "Errors in Oral English Usage of Mexican - American Pupils with a Spanish Language Background in Grade 5 in the State of Colorado," Dissertation Abstracts International 31 (February 1971), p. 6477 A.

² Dennis Joe Frydendall, "Errors in Oral English Usage of Mexican - American Pupils with a Spanish Language Background in Grade 6 in the State of Colorado," Dissertation Abstracts International 33 (August 1972), p. 551 A.

³ Elizabeth Ann Abramowitz, "Interference in Oral Language Learning as a Function of Degree of Similarity between Early Language Habits and Language to be Learned," Dissertation Abstracts International 33(August 1972), p. 610 A.

⁴ Robert L. Politzer, and Arnulfo G. Ramirez, "An Error Analysis of the Spoken English of Mexican American Pupils in a Bilingual School and a Monolingual School," Language Learning 23 (June 1973), p. 35.

ไค้ดู โดยบันทึกคำพูดลงในเครื่องบันทึกเสียง จากผลการวิเคราะห์ให้ข้อคิดว่า สิ่งนี้อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษได้แก่ ข้อบกพร่องที่เกิดจากการเกี่ยวพันของภาษาแม่ กับภาษาอังกฤษ (Interlingual errors) ข้อบกพร่องที่เกิดจากตัวภาษาอังกฤษเอง (Intralingual errors) และข้อบกพร่องที่เกิดจากการได้พบเห็นภาษาที่ไม่เป็นมาตรฐานของภาษาอังกฤษ

ใน ค.ศ. 1974 บาร์รี่ ฟิลลิป เทเลอร์ (Barry Philip Taylor)¹ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยให้เด็กเรียนรู้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แปลประโยคภาษาสเปนที่ได้ยินเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาถึงลักษณะการถ่ายโยงจากภาษาแม่และการสรุปรวมกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโครงสร้างภาษา (Overgeneralization) ของเด็ก ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เมื่อความสามารถในภาษาที่สองเพิ่มขึ้น เด็กจะอาศัยโครงสร้างจากภาษาแม่น้อยลงเพื่อพูดภาษาที่สอง แต่การสรุปกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโครงสร้างภาษา (Overgeneralization) ไม่เปลี่ยนแปลง

ใน ค.ศ. 1976 แอน คอห์มูส ฟาธแมน (Ann Kohmoos Fathman)² ศึกษาข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำและโครงสร้างในภาษาพูดของเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จากกลุ่มตัวอย่าง 120 คน ซึ่งเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 6 - 14 ปี พวกหนึ่งใช้

¹ Barry Philip Taylor, "Overgeneralization and Transfer as Learning Strategies in Second Language Acquisition," Dissertation Abstracts International 35 (January 1975), p.4490 A.

² Ann Kohmoos Fathman, "Oral Production Errors in the Morphology and Syntax of Children Learning English as a Second Language," Dissertation Abstracts International 37 (April 1977), p. 6316 A.

ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ อีกพวกหนึ่งใช้ภาษาเกาหลีเป็นภาษาแม่ โดยวัดความสามารถในการพูดของเด็กแต่ละคน เมื่อเทียบกับภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐาน โดยใช้แบบทดสอบ SLOPE วัดความสามารถของเด็กแต่ละคน ในการที่จะสร้างคำหรือโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐาน เช่น การใช้พหูพจน์ คำนำหน้านาม การตั้งคำถาม การใช้ประโยคปฏิเสธ ผลการวิจัยพบว่าลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กเหล่านี้ มีความคล้ายคลึงกัน และไม่ขึ้นอยู่กับอายุหรือพื้นฐานทางภาษา

ใน ค.ศ. 1977 เบคกี เจน แมซ แมทลัก (Betty Jane Mace Matluck)¹ ได้ศึกษาถึงลำดับขั้นการเรียนรู้โครงสร้างภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูด โดยศึกษาจากเด็กที่พูดภาษาสเปน แคนโตนีส ตากาล็อก และอีโลคาโน เป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยใช้แบบสอบวัดความสามารถด้านการพูด MAT - SEA - CAL ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุสำคัญที่มีส่วนในลำดับขั้นการเรียนรู้ในภาษาที่หนึ่ง ไม่ใช่สาเหตุที่เป็นพื้นฐานสำคัญในลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาที่สอง โครงสร้างของภาษาแรก มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองแต่เพียงเล็กน้อยกว่าสาเหตุอื่น ๆ

¹ Betty Jane Mace Matluck, "The Order of Acquisition of Certain Oral English Structures by Native - Speaking Children of Spanish, Cantonese, Tagalog, and Ilokano Learning English as a Second Language between the Ages of Five and Ten," Dissertation Abstracts International 38 (November 1977), p. 2621 A.

งานวิจัยในประเทศไทย

งานวิจัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของผู้เรียน กังงานวิจัยต่อไปนี้

ใน พ.ศ. 2513 จันทรเพ็ญ ฮันตระกูล¹ ได้ศึกษาถึงความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการศึกษานักเรียนจำนวน 270 คน การวิจัยสรุปผลได้ว่า โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาเมื่อผู้ทลายเรื่อง เช่น การใช้รูปของคำกริยา การสอดคล้องของคำกริยาและประธาน กาล วาจก คำนำหน้านาม คำคุณศัพท์ คำสันธาน คำวิเศษณ์ คำบุพบท การเรียงลำดับคำ และการใช้รูปประโยค ผู้วิจัยได้เน้นถึงความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์ว่า ถ้าขาดความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา การสื่อความหมายอาจไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ แม้มีความสามารถในการใช้โครงสร้างของเสียงไวยากรณ์ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างของเสียงจะมีความหมายก็ต่อเมื่อเรียบเรียงเป็นคำ เป็นกลุ่มคำ หรือประโยคที่มีลักษณะถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเท่านั้น

ต่อมาใน พ.ศ. 2515 ประพาส พุทธิประภา² ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดให้เขียนและให้เลือกเขียน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนไทยใช้โครงสร้างประโยคผิดดังต่อไปนี้

¹จันทรเพ็ญ ฮันตระกูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทตามมติต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

²Prapart Burdhiprabha, "Error Analysis: A Psycholinguistic Study of Thai English Composition," (Master's Thesis, Montreal, McGill University, 1972)

1. ใช้ "to" ระหว่างคำกริยากับคำกริยาช่วย เช่น
I will to take a bath.
2. ไม่ใช้ "to" ในกรณีที่คำกริยาซ้อนคำกริยา
I like play ping-pong.
3. ใช้ "to" หลังคำว่า like และ go ที่ต้องการด้วยรูปแบบ
"...ing" เช่น The woman like to sewing.
4. ใช้ "be" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยา เช่น
I will be swim.
5. ใช้ "be to" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยา เช่น
I will be to study.
6. ใช้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาชนิด เช่น
I lives with my father.
7. ใช้รูปแบบ "...ed" ยึด เช่น
This maked me very sad.
8. ใช้รูปแบบ "...ing" หลัง "be" ยึด เช่น
I am go to Hua Hin
9. ใช้ "Now" + "...ing" ในความหมายที่เป็น Present
Continuous Tense เช่น
Now I learning.
10. ใช้ "was" และ "were" เป็นคำแสดงความเป็น Past Simple
Tense เช่น
I was finished pra-thom 7.

11. ใช้ "had" เป็นคำแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น
It had happened.

12. ใช้รูปแบบ "...ed" ของคำกริยาหลัง "be" เช่น
I shall be rested.

ในช่วง พ.ศ. 2516 ถึง พ.ศ. 2517 กองกฤษฎณ์ นิธิหงษ์¹ นภพร ทวีพย์² และประทีป รุ่งทรานนท์³ ได้ศึกษาข้อบกพร่องในคํานการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ข้อบกพร่องคําคำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์

ใน พ.ศ. 2518 สุมิตรา อังวัฒนกุล⁴ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 130 คน โดยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากเรียงความของนิสิตแต่ละคน ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นิสิตใช้ผิดมากที่สุดได้แก่การใช้คำกริยา คำนำหน้านาม คำนาม และคำบุพบท ตามลำดับ

¹ กองกฤษฎณ์ นิธิหงษ์, "การศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516)

² นภพร ทวีพย์ทวีมลบุญ, "การศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516)

³ ประทีป รุ่งทรานนท์, "การศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517)

⁴ Sumitra Angwatanakul, "An Analysis of Errors in English Usage by Thai Teacher - College Freshmen and a Relevant Remedial Classroom Procedure" (Ph.D. Dissertation, The University of Texas, 1975)

ใน พ.ศ. 2521 ชีร์วิชน์ นิจนตร¹ ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกริยาวลี
ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย พบว่า ลักษณะกริยาวลีที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ เกิด
จากระบบกริยาในภาษาอังกฤษที่มีรูปที่ผิดแปลกไปจากธรรมดา การใช้แนวเทียบผิด ๆ ใน
ขณะที่เรียนระบบกริยากลับแล้ว ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องแบบต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้กฎเกณฑ์
ที่เกี่ยวกับกริยาวลีบางข้อในภาษาอังกฤษมีข้อจำกัดในการใช้ และมีลำดับในการใช้ก่อนหลัง
ต่างกัน

ข้อกำหนัดในกรณีเลือกใช้หน่วยต่าง ๆ ทางไวยากรณ์
(Grammatical elements) และรูปแบบที่ผิดแปลกไปจากธรรมดา ก่อให้เกิดการใช้
แนวเทียบผิด ๆ การสรุปกฎมากเกินไป (Overgeneralization) และการแก้ไขที่มาก
เกินไป (Hypercorrection) ต่อคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่างานวิจัยในประเทศไทยส่วนใหญ่ เป็น
การศึกษาลักษณะประโยคภาษาอังกฤษในภาษาเขียน แต่ยังไม่มีการศึกษาถึงลักษณะประโยค
ภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักศึกษาไทยเลย ในขณะที่ผลงานวิจัยในต่างประเทศประกอบ
ด้วยการศึกษาลักษณะประโยคภาษาอังกฤษทั้งคำภาษาพูดและภาษาเขียน ของผู้เรียนที่
ภาษาแม่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง โครงสร้าง
ประโยคภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักศึกษาไทย เพื่อจะนำผลที่ได้ประกอบกับผลการศึกษา
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และผลจากการศึกษาลักษณะประโยคภาษาอังกฤษในภาษา
เขียน ของนักศึกษาไทย ไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาไทยให้ที่
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

¹ ชีร์วิชน์ นิจนตร, "การวิเคราะห์เปรียบเทียบกริยาวลีในภาษาอังกฤษและ
ภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประ
สานมิตร, 2521)